Felújít az IKV

Komfort kell a bérlőknek

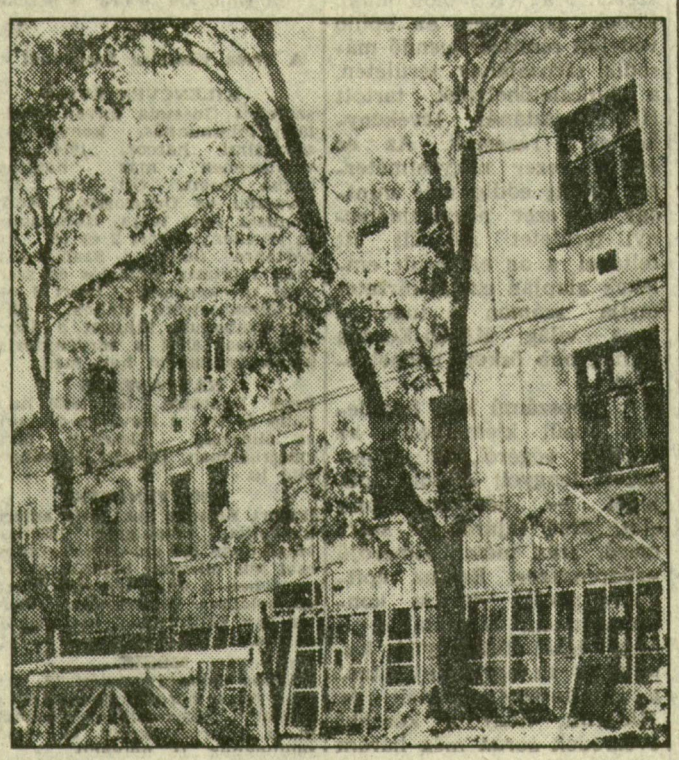

Lakóház-javítási tervet készített az Ingatlankezelő Vállalat. Ebben rögzítették a VII. ötéves terv időszakában elvégzendő munkákat. A mostani ciklusban 2 ezer 310 lakást kell felújítani. Ezen belül 256 csak úgy javítható, korszerűsíthető, hogy ki kell cserélni a födémeket is. A vállalat figyelemmel volt arra, hogy ahol lehet emeletet épít, de kihasználja a tetőtér-beépítési lehetőségeket is.

Az elmúlt ötéves tervben az IKV 246 lakásnál cserélte ki az elavult födémeket. Persze, akadt olyan munka is, amit elkezdtek, de idő hiányában nem tudtak befejezni. Ezeknek a lakásoknak — pontosan 190-nek — a korszerűsítése folyamatban van.

Örvendetes: 1473 lakást úgy lehetett modernizálni, hogy nem volt szükség födémcserére.

Számítanak a házgyári épületek javítására is. Leginkább a tetőszigetelés és a panelok közötti hézagok tömítése ad munkát a szakembereknek. Fontos feladat a közművek cseréje, a házak környékén a parkok gondozása.

A VI. ötéves terv idején jelentős volt a bérlők által elvégzett-elvégeztetett korszerűsítés. Az ilyen szándékot az ingatlankezelő továbbra is támogatja.

A felújítási munkákat területileg úgy tervezték, hogy a Nagykörút és a Tisza által határolt részen, valamint a körúton kívül a Csongrádi és a Tolbuhin sugárút között, továbbá a Petőfi Sándor sugárút és a Mátyás tér környékére eső területen levő tanácsi épületeket ebben a tervidőszakban felújítják.

Korszerűsítéseket az Építőipari Szövetkezet, a Csomiép, valamint a Magas- és Mélyépítő Vállalat végez — jól. Továbbra is számít az IKV vezetése az említett vállalatok közreműködésére. Előfordult, hogy a megbízásokat versenytárgyalásokon nyerhették el. Ilyen például a Kígyó utca 1. számú ház födémcserés munkája. Ezt is az' építőszövetkezet végzi. Sajnálatos egyébként, hogy a pályázatokra kevés kivitelező jelentkezik.

Á. S.

Az első öt hónap

Bevallom, szurkolok azért, hogy különböző intézményeknél, vállalatoknál tett barangolásaim során minél több fiatal vezetővel találkozhassam. Tudom, az alacsony életkor önmagában nem jelent gazdasági sikert, de tenni akarásban, bizonyítási vágyban akkora többlet, ami talán mindenféle szakmai rutint pótolhat. A „fiatalításról" érkező hírek mindig kíváncsivá tesznek az éppen felelős beosztásba került ember iránt. Az Állami Fejlesztési Bank szegedi területi igazgatóságának az idén április elsejétől van új vezetője: Szentgyörgyi Pál (31 éves).

(Előljáróban még hadd kérjek felmentést egy zsurnalisztikai szokás alól. Riportalany és újságíró a nyilvánosság előtt általában magázódnak. Sokszor még akkor is, ha már a valóságban évtizedek óta tegezik egymást. — Szives engedelmükkel, Szentgyörgyi Pállal mi most „ólombetűben" is tegeződnénk. Közel hasonló életkorunk miatt ez így természetesebb. S ez a rendhagyó megoldás most talán az újságíró részéről sem hat hivalkodónak.)

— Pályázat útján kaptad meg az igazgatói széket. Mennyi esélyt adtál magadnak, amikor jelentkeztél?

— A pályázatom benyújtásakor nem annyira az esélyeimet mérlegeltem, sokkal inkább azt vettem számba, hogy van-e elegendő szakmai felkészültségem, vezetői készségem, valamint ambícióm az itteni feladatok ellátásához. Tudtam, viszonylag kis apparátus vezetése lenne a dolgom. Jelenlegi ismereteimmel és további tanulással ezt megoldhatónak láttam. No, és a kiírásban fiatal pénzügyi szakembert kerestek... Mindig érdekeltek a változások. Viszonylag sokat tudtam a bankrendszer átalakítási terveiről. Ezért ebben a munkában láttam és látok fantáziát. A KISZ-ben meggyőződhettem arról, hogy az önálló munkához elsősorban lehetőségek kellenek.

— Megyei gazdaságpolitikai titkár voltál. Sokak szerint túlságosan rövid idő után távoztál.

— Egyszerűen kiöregedtem. Három évet töltöttem el az ifjúsági mozgalomban. Az volt az érzésem, hogy ennél többet nem szabad főállásban ilyen területen dolgozni, mert akkor már óhatatlanul valamiféle rutinnal közeledünk az emberekhez. A másik ok szakmai. A mozgalmi munkában, mint gazdaságpolitikai titkár a gazdasági élet sok területével megismerkedhettem, más nézőpontból láthattam a megye gazdaságát, jobban érzékelhettem a gazdasági helyzet hatását a megye társadalmi viszonyaira. Szakmailag sokat tanulhattam. Ugyanakkor a mozgalmi, politikai munkában olyan széles sávon kellett mozogni, olyan sok területen kellett jelen lenni, hogy féltem, egyre inkább elszakadok szűkebb szakmámtól, ezért az idő múlásával keresni kezdtem a szakmai továbblépés lehetőségét, amire jó alkalmat adott ez a pályázat.

— A pályázatra jelentkezés, majd az igazgatói kinevezés mennyire jelentett a számodra „sötétbe való ugrást"?

— Korábban évekig dolgoztam a Magyar Nemzeti Banknál, így már ismertem a pénzintézetek működését, és mint pénzügyi szakközgazdász sokat tanulmányoztam a pénzügyi folyamatok összefüggéseit. Ezért nem lehet beszélni sötétbe ugrásról. Az MNB-nél az volt az általános vélemény, hogy az ÁFB-nél nem láthatják át a vállalatok teljes gazdálkodását, mivel túlságosan beruházáscentrikus pénzintézetté vált. Ezt nem tagadva, azt is észrevettem, hogy az ÁFB az elmúlt időben sok újszerű pénzügyi tevékenységet karolt fel, és honosított meg (kötvényforgalom, betéti társulások, innovációs pénzintézetek, közös vállalatok alapítása). Az 1987. január 1-jétől életbe lépő bankátszervezés, a kereskedelmi bankok létrehozása további önállóságot, a tevékenység kibővülését, ötleteink gyorsabb megvalósítását ígéri. Csábított az is, hogy nem egy kidolgozott — esetleg megkövesedett — mechanizmus vezetésében kell majd — esetleg nem is igazi — döntéseket hoznom.

— Öt hónapja dolgozol itt. Mióta vagy döntésképes?

— Úgye válogatja. Például már az első itt töltött hónapomban hoztak be hozzánk váltót. Ezzel a pénzügyi eszközzel kapcsolatos dolgokat itt mindenkinek tanulnia kellett. Tehát nem voltam hátrányban, sőt sokat segítettek nekem frissen szerzett szakközgazdászi ismereteim. A saját hatáskörömbe tartozó beruházási döntéseknél akkor lettem döntésképes, amikor kollégáim ilyen helyzetbe hoztak. Meggyőződésem, hogy ez nem okosság, hanem információ kérdése.

— Voltak, vannak-e beilleszkedési gondjaid? Rideg főnök vagy?

— Hidd el, nem gondoltam, hogy ilyen segítőkészen fogadnak! Talán nem nagyképűség, de ideérkezésem előtt volt feszültség és várakozás is a kollektívában. Voltak belső pályázók is. Az új igazgató kinevezése sokáig váratott magára. Önmagában az a tény, hogy ez a kérdés végre eldőlt, megnyugvást hozott. Engem itt nem ismertek. Tehát tiszta lappal indulhattam. És ez nagy előny... Úgy érzem, nem vagyok „a főnök". Igyekszem odafigyelni a kontaktusokra. Ezen a területen a KISZ-ben eltöltött évek nagyban gazdagították a látókörömet.

— Területi igazgatónak jöttél. Az átszervezések miatt elképzelhető, hogy rövid időn belül „csak" fiókigazgató lesz belőled. Ez mennyire zavar?

— Az elnevezés még nem eldöntött kérdés, de egyébként nem a cím csábított, hanem az önálló munkavégzés lehetősége. Bízom benne, hogy tevékenységünket mások sem csupán az elnevezésünk alapján fogják majd megítélni. Kétségtelenül a bankszervezet új felállásában presztízsünk sokban függ az elnevezéstől is, hiszen a vállalatok inkább bíznak abban az intézményben, aminek a' nevében az igazgatóság szó szerepel. A bankátszervezés csak akkor érheti el célját, ha a kereskedelmi bankok hálózati egységei — elnevezéstől függetlenül — nagyfokú önállósággal, szabadabb mozgástérrel szolgálhatják ki üzleti partnereiket.

— Mennyit látsz ma előre a jövőből?

— Egy évet. Most az átszervezésre koncentrálok. Minden hozzáférhető információt igyekszem mielőbb beszerezni. Ezeket megosztom vezetőtársaimmal. Ezután közösen döntünk a ránk váró feladatokról.

— Terveid?

— Eldöntött tény, hogy belső oktatással, előre fel kell készülni az új feladatokra. Már január elsejétől mi is univerzális pénzintézetként fogunk működni; a beruházásokon kívül foglalkozunk egyszámlavezetéssel, forgóeszközhitelezéssel, betétgyűjtéssel, vállalkozói tevékenységgel. Előre számolnunk kell a „esődtörvény" hatásaival is. Az új munkakörök, a munkamegosztás házon belüli új formái embereket érintenek. Ezért ez a legkényesebb gondjaink közé tartoznak. Mindenki kénytelen lesz tanulni ahhoz, hogy az eddigi beruházás-központúságból adódó hátrányunkat igen rövid időn belül le tudjuk küzdeni, és felkészülten álljunk ügyfeleink rendelkezésére.

Bőle István

Egyes energiahordozók termelői árának változtatásáról

Az Országos Anyag- és Árhivatal közleményt adott ki egyes energiahordozók termelői árának változtatásáról. Ebben rámutat, hogy hazánkban 1986. május 1-jei hatállyal csökkentek a kőolaj és egyes kőolaj-feldolgozási termékek termelői árai 11-től 26 százalékig terjedő mértékben. A világpiacon bekövetkezett újabb árcsökkenésekhez igazodva szeptember 1-jétől ebben a termékkörben — árképzési elveinket változatlanul alkalmazva — újabb termelői árleszállításra kerül sor.

Egyidejűleg szükségessé válik a szén, a tűzifa és a villamos energia termelői árának — a fogyasztói ár változatlan hagyása melletti — emelése.

Egyes energiahordozók termelői árának ismételt leszállításával árképzési elveinket következetesen alkalmazzuk, de ugyanakkor igazodunk a magyar gazdaság sajátosságaihoz is.

Fentieknek megfelelően az egyes kőolaj-feldolgozási termékek termelői árai szeptember 1-jei hatállyal a következőképpen alakulnak:

Az ipari felhasználású fűtőolaj és a gudron termelői ára 25,9 százalékkal, az RT petróleumé (kerozin) 25 százalékkal, a vegyipari benziné 16,8 százalékkal, a vegyipari földgázé pedig 7 százalékkal csökken. A szóban forgó termékek lakossági (kereskedelmi) forgalomba nem kerülnek.

A felsorolt termékek hatósági termelői árának csökkentésével egyidejűleg a kőolajipar átlagosan 19 százalékkal csökkenti egyéb, szabad árformába tartozó termékeinek termelői árát is (pl. bitumen, ipari olajok, gépzsírok stb.). Ezek közül a bitumen és más, kisebb jelentőségű termékek fogyasztói ára is csökken. A szélesebb körben felhasznált bitumen fogyasztói ára 32 százalékkal mérséklődik.

A kőolajtermékek termelői árának csökkentésével egyidejűleg emelkedik a széntermékek termelői ára. Átlagosan 18 százalékkal emelkedik az energetikai szenek termelői ára, míg a kokszolható szeneké nem változik. A termelői áremelkedést a hazai energiabázis biztosításához szükséges ráfordítások növekedése, és a termelés jövedelmezőségének fokozása indokolja. Az intézkedés hatékonyan befolyásolja a termelés szerkezetének szükséges változtatását, valamint a hazai széntermelés természeti adottságainak megfelelő, reális költségviszonyok elismerését.

A szénárak emelésével egyidejűleg — a fűtőértékkel arányosan — 20,8 százalékkal emelkedik a tűzifa termelői ára is. A mező- és erdőgazdasági hulladék- és melléktermék-tömörítvények (az úgynevezett biobrikettek) termelői ára — szintén a fogyasztói ár változatlan tartása mellett — 18 százalékkal emelkedik.

Az állami költségvetés a termelői áremelést a fogyasztói árkiegészítés növelésével kiegyenlíti, ezért sem a szén, sem a tűzifa, sem a biobrikett fogyasztói ára nem változik.

A villamos energia termelői ára kisebb mértékben változik, átlagosan 3,5 százalékkal emelkedik.

Az energiahordozók árváltozásához kapcsolódva kerül sor a műanyagipar alapanyagának, a vegyipari benzinből előállított etilén termelői árának 11 százalékos leszállítására.

A közeljövőben sor kerül a vízkészlet-használati díj, valamint az árufuvarozási díjak emelésére is. A nagyfogyasztók által fizetett, 1970 óta változatlan vízkészlet-használati díj emelését a vízkészletekkel való takarékosabb gazdálkodás szükségessége indokolja. Az árufuvarozási díjak emelése a szállítási költségérzékenység fokozását, a racionális közlekedési munkamegosztást, a fuvarkapacitások jobb kihasználását célozza, és egyben ösztönzőleg hat a fuvarpiaci versenyfeltételek javítására. (MTI)

A vetőmag-ellátásról

A legtöbb őszi vetésű növény szaporítóanyagából jó ellátást ígér a nagyüzemeknek a Vetőmagtermeltető és Értékesítő Vállalat.

A vállalatnál az MTI munkatársát arról tájékoztatták, hogy a legfontosabb őszi vetésű növények összesen mintegy 75—80 fajtájának magját már ezekben a napokban szállítják a gazdaságokba. A megrendelőket kivétel nélkül kielégítik, arra törekednek, hogy segítsék a termelőszövetkezeteket és az állami gazdaságokat a fajtaváltásban szorgalmazzák az új nemesítésű fajták termesztésbe vonását. Így például ezen az őszön öt új, idén minősített búzafajta vetőmagjából rendelhetnek az üzemek.

Az ősszel várhatóan mintegy 1 millió 350 ezer hektáron kerül a földbe búza, ehhez az igényeket több mint 60 százalékkal meghaladó készlet áll a vetőmag vállalat raktáraiban. Összesen félszáz búzafajta vetőmagjából választhatnak a gazdaságok.

Huszonhatezer hallgató

Döntöttek az egyetemi, főiskolai fellebbezésekről

A felső fokú oktatási intézmények nappali, esti és levelező tagozataira felvételt nem nyert pályázók közül mintegy 5 ezer 800-an nyújtottak be fellebbezést, átirányítási kérelmet, panaszt. Az oktatásügy illetékesei 1250 esetben hoztak határozatot nappali, több mint ezer esetben esti és levelező tagozatra való felvételre, továbbá több mint 400-an nyertek előfelvételt az 1987—88-as tanévre.

A Művelődési Minisztériumtól kapott tájékoztatás szerint mintegy 42 ezren jelentkeztek a hazai felső oktatási intézmények nappali tagozataira: az egyetemeken és a főiskolákon átlagosan 2,52-szeres volt a túljelentkezés. A korábbi évekhez hasonlóan, igen magas volt azoknak a száma, akik tudományegyetemeken kívántak tanulni: átlagosan 2,7-szer többen jelentkeztek, mint amennyi felvehető. Az ELTE bölcsészettudományi karán például százon felül alakult ki a ponthatár. Itt a különböző szakok közül kiugróan magas volt a pszichológia, a francia, a német, valamint a magyar szakra felvételizők felkészültsége (104—106 pontot értek el). Tovább nőtt a tanár- és tanítóképző főiskolákra jelentkezők száma, a felvételi keretszám bővítése egyébként elsősorban ezeket az intézményeket érintette.

Ősztől egyébként a hazai felsőoktatási intézmények nappali tagozatain 16 ezer 700-an, az esti és a levelező tagozatokon csaknem 10 ezren kezdhetik meg az első évfolyamot. (MTI)

A karbantartásról

A karbantartás helyzetéről és fejlesztésének feladatairól kezdődött országos tanácskozás csütörtökön a pécsi Pollák Mihály Műszaki Főiskolán. A csaknem száz vállalatot és tudományos intézményt képviselő kétszázötven szakember részvételével megrendezett kétnapos fórum megnyitóján rámutattak arra, hogy a termelőberendezések gazdaságos üzemeltetése szempontjából létfontosságú karbantartás hazai színvonala még igen alacsony. Az alapvető fenntartási rendszerek közül szinte csak a tmk-t ismerik és alkalmazzák a gyakorlatban. Ennek hatékonyságát viszont csökkenti, hogy napjainkban már nem vonatkoznak rá központilag előírt szabályok, ezért a gépeket többnyire csak akkor újítják fel, amikor azok már teljesen elhasználódtak.